

Abstrakt

Práce analyzuje klíčové momenty z období vlády Harolda Macmillana jakožto ministerského předsedy Velké Británie a vlády Johna Fitzgeralda Kennedyho, prezidenta Spojených států. Velká Británie a Spojené státy disponovaly zvláštním vztahem, který byl založen na jejich úzké spolupráci. Macmillan s Kennedym vztah prohloubili osobním přátelstvím, které hrálo roli při řešení nastalých konfliktů v době studené války, kdy hrozilo jaderné zničení.

Analýza dokazuje, že „Special Relationship“ v období mezi lety 1957 až 1963 prošel dynamickým vývojem, avšak nikdy zcela neztratil svůj zvláštní status. I přes počáteční nedůvěru obou zemí po Suezské krizi, dokázali oba politici najít vždy kompromisní řešení. Díky jejich přátelství a hlubokému respektu se v dobách nejvyšší hrozby dokázali sjednotit. Názornou ukázkou osobního vztahu je například Karibská krize, kdy Kennedy byl v telefonickém spojení s Macmillanem a žádal ho o radu. Tímto se Macmillan stal jedním z hlavních poradců při řešení krize.

Zvláštní vztah obou zemí neskončil v roce 1963, kdy Macmillan rezignoval a Kennedy byl zastřelen. Silná politika v rámci „Special Relationship“ se projevila i v období vlády Ronalda Reagana a Margaret Thatcherové.